

СЪДЪРЖАНИЕ

Толтеките / 13

ВЪВЕДЕНИЕ

Учителят / 17

1

Раненият ум / 20

2

Изгубената невинност / 31

3

Човекът, който не вярвал в любовта / 42

4

Пътеката на любовта, пътеката на страха / 49

5

Свършената връзка / 60

6

Вълшебната кухня / 71

7

Майсторът на сънища / 79

8

Сексът: най-страшният демон в ада / 87

9

Богинята на лова / 95

10

Да виждаш с очите на любовта / 102

11

Изцеление на емоционалното тяло / 111

12

Богът в теб / 123

Молитви / 134

ТОЛТЕКИТЕ

ПРЕДИ ХИЛЯДИ ГОДИНИ толтеките били известни из цяло Южно Мексико като „жени и мъже на познанието“. Антрополозите говорят за тях като за нация или раса, но всъщност това било общност от учени и творци, изучаващи и съхраняващи познанието и духовните практики на древните. Събирали се като учители (*нагуали*) и ученици в Теотихуакан, древния град на пирамидите край Мексико Сити, известен като мястото, където „Човекът става Бог“.

В течение на векове *нагуалите* били принудени да крият древната мъдрост и да поддържат съществуването ѝ в тайна. Европейското нашествие и честите злоупотреби с личната сила от страна на някои ученици довели до необходимостта знанието да се крие от неподготвените да го използват мъдро или от онези, които биха могли умишлено да злоупотребят с него за лична изгода.

За щастие, езотеричното познание на толтеките се запазило и се предавало от поколение на поколение от различни родове *нагуали*. Макар то да останало в тайна в продължение на стотици години, древните пророчества предсказали настъпването на ера, когато древната мъдрост ще трябва да бъде върната на хората. Сега на дон Мигел Руис, *нагуал* от рода на Рицаря на Орела, е отредено да сподели с нас могъщите учения на толтеките.

Толтекското познание произлиза от универсалния източник на истината, като всички останали свещени езотерични традиции по целия свят. Въпреки че не е религия, то почита всички духовни учители, проповядвали на Земята. Макар и духовно по същността си, поточното му описание е начин на живот, който се отличава с бързо постигане на щастие и любов.

Толтекът е творец на Любовта,
творец на Духа,
човек, който всеки миг, всяка секунда
създава най-прекрасното изкуство –
Изкуството на Сънуването.

Животът е само сън,
и ако сме творци,
можем да сътворим живота си с Любов
и да превърнем съня си в шедьовър.

В ъ в е д е н и е

Учителят

ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ един учител, който говорел пред тълпата, а посланието му било тъй прекрасно, че всички се трогвали от думите му за любовта. Един мъж сред множеството попивал всяка дума, изречена от Учителя. Този човек бил много скромен и имал голямо сърце. Думите на Учителя така го развълнували, че той изпитал желание да го покани в дома си.

Когато Учителят завършил словото си, мъжът си пробил път през тълпата, погледнал Учителя в очите и му казал: „Знам, че си зает и всеки жадува за вниманието ти. Знам, че едва ли имаш време дори да ме изслушаш. Но сърцето ми е така отворено и преизпълнено с любов към теб, че изпитвам необходимост да те поканя у дома. Искам да приготвя за теб най-хубавите ястия. Не очаквам да приемеш, но просто трябваше да ти го кажа.“

Учителят го погледнал в очите и отвърнал усмихнат: „Пригответи всичко. Ще дойда“. След това си тръгнал.

При тези думи радост изпълнила сърцето на мъжа. Няма търпение да посрещне Учителя и да изкаже любовта си към него. Това щял да бъде най-важният ден в живота

му: Учителят щял да бъде с него. Купил най-хубавата храна и най-доброто вино и намерил най-красивите дрехи, за да ги подари на Учителя. След това забързал към дома си, за да подготви всичко за идването на важния гост. Почистил цялата къща, приготвил най-прекрасното ядене и подредил красиво масата. Сърцето му преливало от радост, защото скоро Учителят щял да дойде.

Мъжът чакал нетърпеливо, когато някой потропал на вратата. Той бързо отворил вратата, но вместо Учителя на прага стояла старица. Тя го погледнала в очите и казала: „Умирам от глад. Ще ми дадеш ли къшей хляб?“

Мъжът малко се разочаровал, че не е Учителят. Погледнал жената и рекъл: „Моля, заповядайте“. Настанил я на нароченото за Учителя място и я нагостил с приготвената за него храна. Но бил притеснен и нямал търпение тя да приключи с храненето. Старицата била трогната от щедростта на този човек. Благодарила му и си тръгнала.

Едва отново подредил масата за Учителя, и на вратата пак се потропало. Този път бил един странник, прекошил пустинята. Той погледнал мъжа и рекъл: „Жаген съм. Ще ми дадеш ли нещо за пиене?“

Човекът отново останал малко разочарован, че не е Учителят. Поканил странника в дома си и го настанил на нароченото за Учителя място. Поднесъл виното, приготвено за Учителя. Когато странникът си тръгнал, мъжът отново подготвил всичко за очаквания гост.

Някой отново потропал на вратата. Когато отворил, на прага стояло дете. То погледнало мъжа и рекло: „Умирам от студ. Ще ми дадеш ли одеало да се загърна?“

Мъжът бил малко разочарован, че не е Учителят, но се възрял в очите на детето и сърцето му се изпълнило с обич. Бързо събрал приготвените като дар за Учителя дрехи и облякъл детето в тях. То му благодарило и си тръгвало.

Човекът отново подготвил всичко за Учителя и чакал до много късно. Когато осъзнал, че той няма да дойде, изпитал разочарование, но веднага му простил. Казал си: „Знаех си, че не мога да очаквам Учителя да дойде в моя скромнен дом. Макар да обеща, сигурно нещо по-важно го е отвело другаде. Учителят не дойде, но поне ми обеща да го стори и това е достатъчно, за да се чувствам щастлив.“

Бавно прибрал храната и виното и си легнал. Същата нощ сънувал, че Учителят му е на гости. Мъжът се радвал да го види, но не знаел, че сънува. „Учителю, ти дойде! Удържа на думата си!“

Учителят отвърнал: „Да, тук съм, но бях тук и преди. Бях гладен и ти ме нахрани. Бях жаген и ти ме напои с вино. Мръзних и ти ми даде грехи. Каквото правиш за другите, правиш го за мен“.

Мъжът се събудил с преливащо от щастие сърце, защото разбрал урока на Учителя. Учителят го обичал толкова много, че му изпратил трима души, за да му преподаде най-великия урок: Учителят живее във всеки. Когато нахранваш гладния, когато даваш вода на жадния, когато обличаш мръзнещия, ти даряваш любовта си на Учителя.